

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/186/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811221969
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3811221969.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX.augusta XX/X D., občan Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom Važecká 16, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J.Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 47,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, zo dňa 26. novembra 2012, č. k. 15C/288/2012-48, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 16,11 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, O.s.p., v dôsledku späťvzatia návrhu. O vrátení súdneho poplatku rozhodol za použ. §-u 11, ods. 3,4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ návrhom, podaným prostredníctvom právneho zástupcu dňa 21.2.2011, domáhal sa proti odporcovi zaplatenia 47,96 eur s príslušenstvom.

Podaním doručeným súdu elektronicky dňa 28.09.2012, oznámil vedľajší účastník na strane odporcu, vstup do konania a súčasne uplatnil trovy konania. Vedľajší účastník po doručení návrhu, podal dňa 05.11.2012 prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie vo veci a vyčíslil si trovy konania. Právny zástupca navrhovateľa prevzal dňa 05.11.2012, súdom mu zaslané oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, Podaním zo dňa 15.11.2012, doručeným súdu dňa 26.11.2012, navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že svoj návrh berie v celom rozsahu späť a navrhuje konanie vo veci zastaviť.

Prvostupňový súd, s odkazom na ust. § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p., uviedol, že navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Dispozícia s návrhom patrí medzi základné procesné oprávnenia navrhovateľa. Navrhovateľ účinne zobral späť návrh v celom rozsahu pred prvým pojednávaním, preto súd konanie zastavil. Súčasne uviedol, že podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb., navrhovateľ má nárok na

vrátenie súdneho poplatku z návrhu (krátený o 6,63 eur) vo výške 9,87 eur, ktorý mu po právoplatnosti bude vyplatený Daňovým úradom Bratislava.

O náhrade trov konania, súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Návrh navrhovateľa nebol podaný dôvodne, a to s prihliadnutím ku vznesenej námietke premlčania, zo strany vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ však svoj návrh vzal späť a z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcu, resp. vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník v konaní riadne hájil práva odporcu, na strane ktorého vystupuje, vo veci vzniesol námietku premlčania a následne došlo zo strany navrhovateľa k späťvzatiu návrhu. Z toho je zrejmé, že u vedľajšieho účastníka, išlo o účelne vynaložené trovy konania, a preto súd navrhovateľovi, uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa §10,ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 24,23 eur (písomné vyjadrenie zo dňa 5.11.2012 16,60 eur + režijný paušál 7,63 eur. Za úkon právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia á 16,60 eur a k tomu prináležiaci rež. paušál á 7,63 eur, okresný súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal s odôvodnením, že u neho k skutočnému naplneniu zmyslu tohto úkonu, neprišlo.

Proti tomuto uzneseniu, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm. f/ O.s.p.. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch, nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach, v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť, by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, v zmysle § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu, ako vecne správne potvrdiť. Považoval za úplne absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukazoval aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva

obdobný názor, že každý, v danom konkrétnom prípade aj štát, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru, právo na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný) vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2, v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšiemu účastníkovi), a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska úkonu právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 zo 16,60, čo je 8,30 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 16,11 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.